

P. M. SOTIRHOS

PAISIE AGHIORITUL sfântul de lângă noi

Viața, învățăturile, minunile

Traducere din limba greacă:
protopresbiter dr. Gabriel Mândrilă

editura
Σοφία

București

PROLOG

N-a fost niciodată cu putință să încep altcumva alcătuirea lucrărilor mele decât cu doxologii și recunoștință față de Dumnezeu, întrucât El este Cella Ce mă ajută să alcătuiesc aceste neînsemnate lucrări și mă ferește de ce e mai rău. „Fie numele Domnului binecuvântat” pentru toate, dar și pentru cartea de față, pe care o țineți în mâini!

Astăzi însă aș vrea să adaug, în afara doxologiilor și recunoștinței față de Dumnezeu nostru Treimic și mai presus de ființă, și rugile adresate Sfântului Paisie pentru ajutor, întrucât lucrarea aceasta modestă se referă la el, fiind animată de intenția de a-i zugrăvi chipul și binefacerile, spre a-i mărturisi sfînțenia înaintea tuturor celor ce nu l-au cunoscut până acum. O adevărată pildă de sfânt ascetic, de monah athonit, care a adus lumina în sânul zilelor întunecate în care

trăim, de sfânt adevărat, care a oferit nespuse de mult atâtor suflete, înainte de a pleca din lumea aceasta rea. A făcut aidooma sfinților lui Dumnezeu: a compătimit, a iubit, jertfindu-se pentru toți oamenii și s-a rugat mijlocind neîncetat, cu ajutorul lui Hristos, pentru mântuirea lor.

Pentru părintele Paisie și pentru Sfântul Munte, unde și-a petrecut patruzeci din cei șaptezeci de ani ai vieții sale, toți simt un respect profund. A trecut pe la multe mănăstiri, precum mănăstirea din Stómio (Kónitsa), a petrecut în Muntele Sinai, munte pe care Dumnezeu Însuși a pășit –, dar și în alte părți, înainte de a ajunge la renumita Panagóuda (Preasfânta Mică), unde s-a și încheiat periplul vieții sale pământești.

A adormit în Domnul la 12 iulie 1994, la vârsta de șaptezeci de ani, chinuit îndelung de cancer și de alte boli.

Succint, cartea cuprinde textul introductiv, o scurtă notă biografică despre viețuirea în lume a cuviosului părinte, o antologie de sfaturi, o altă de profeții, câteva dintre minunile sale și un restrâns epilog, astfel încât cititorul să-și formeze o imagine despre această mare personalitate duhovnicească a secolului al XX-lea. Încercarea noastră este de a-l face pe sfânt cât mai cunoscut creștinilor, în virtutea convingerii că, deși ne-numărați sunt oamenii care l-au cunoscut perso-

nal și au primit binecuvântarea sa, avem foarte mare nevoie de acest sfânt contemporan în vremurile critice în care trăim. Avem nevoie de el ca pildă de viață și credință, ca model de urmat al chemării la cele de Sus pentru noi toți și ca dovadă vie a darurilor preamari ale lui Dumnezeu.

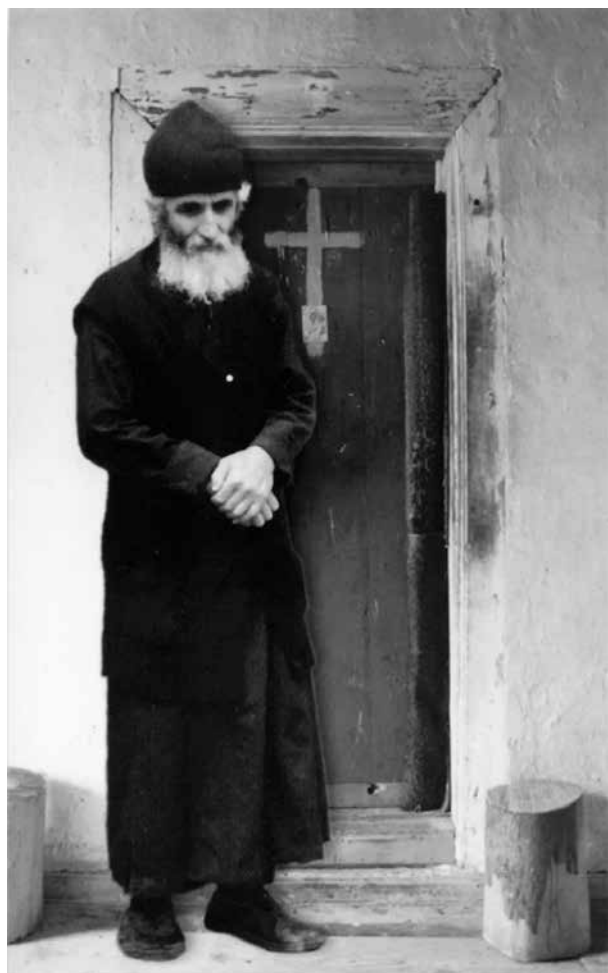
Duhul potrivit lui Hristos a sporit în vremurile noastre și neîntrerupta propagandă surpătoare a puterilor atee ale mondializării atinge apogeul, lovind metodic în credința ortodoxă și fiind cuprinsă, asemenea Irodiadei, de o furie cruntă împotriva Bisericii. Aceasta însă este o putere demonică oarbă și neghioabă, după cum spune sfântul nostru *gheronda*, fiindcă nu se arată în stare să creadă în singurul puternic și nebirit Hristos, Care a învins definitiv puterea morții, dându-ne mărturie El Însuși spre a ne insufla curaj și bărbăție în lupta împotriva păcatului și a răutății diavolului: „Îndrăzniți! Eu am biruit lumea” (*In. 16, 33*).

În încheiere, vreau să mulțumesc personal tuturor celor care au trudit la editarea acestei lucrări și să cer bunului cititor să dea dovadă de îngăduință pentru eventualele greșeli și posibilele omisiuni.

Și dacă cititorul iubitor de Hristos va afla, în urma lecturii, vreun folos duhovnicesc, îl rog s-o recomande și altora spre slava lui Dumnezeu și

sprijinul altor suflete. Vă doresc tuturor toate bunătățile de Sus, cu cererea de a vă ruga pentru truditorul care se semnează mai jos cu iubirea cea întru Hristos și cu nădejdea mântuirii întregii lumii. Amin!

P.M. Sotírhos

PĂRINTELE PAISIE, UN POM AL RĂSĂRITULUI ORTODOX

Titlul acestei cărți, *Paisie Aghioritul, sfântul de lângă noi*, dă glas cugetului și conștiinței tuturor credincioșilor care l-au cunoscut și au auzit de el, căci a fost, neîndoielnic, un adevărat pom al Răsăritului Ortodox, veșnic verde și plin de rod, un astru strălucitor, care răspândește dumnezeiasca lumină a credinței și revarsă asupra oamenilor care îi văd chipul mila lui Dumnezeu.

Odraslă smerită a satului Fărasa din Capadocia, și-a dăruit întreaga voie și existență lui Hristos. De aceea, a iubit, s-a smerit, s-a rugat cu adevărat, făcând bine, sprijinind și luminând nenumărate suflete, ajungând să săvârșească minuni și în timpul vieții, și după adormirea sa.

Întreaga sa viață i-a fost afierosită lui Dumnezeu Celui în Treime, de aceea Dumnezeu i-a dă-

ruit mila Sa îmbelșugată, înzestrându-l cu multă putere duhovnicească și nenumărate harisme. Cu harurile înainte-vederii, profeției, străvederii, facerii de minuni, plin de duhul înțelepciunii și priceperii, deși nu terminase decât școala primară, era plin de înțelepciunea cea după Dumnezeu, învățându-i deopotrivă pe cei mici și pe cei mari, scriind și cărți despre Arsenie Capadocianul, Hagi-Gheorghe Athonitul, despre părinții athoniți ș.a.. În el s-a adeverit cuvântul Apostolului: „Nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine” (*Gal.* 2, 20). Tot ce spunea și trăia era în acord cu voia lui Dumnezeu, așadar, binecuvântat și sfânt.

Înțelepciunea lui Dumnezeu, care știe și preștie toate înainte de a se întâmpla, a cunoscut că aveau să vină zile grele pentru Ortodoxie, și de aceea a purtat de grijă să arate adevărați sfinți pretutindeni, asemenea unor fortărețe și locuri de refugiu ale harului dumnezeiesc. În Arhipelagul Ionic și în Eptanisa i-au avut drept sprijin duhovnicesc pe Sfântul Spiridon, în Kérkyra, pe Sfântul Gherasim, în Kefalloniá, pe Sfântul Dionisie, în Zákynthos. De cealaltă parte a insulelor Mării Egee, pe Sfântul Rafail și însoțitorii săi, pe care ni i-a descoperit la multe veacuri după martiriul lor, în Mytilíni, pe Sfânta Marcela, în Hios, pe Sfântul Sava, în Kálymnos, pe

alți sfinți, în Creta și în alte părți, pe alți drept ocrotitori și sprijinitori duhovnicești ai sufletelor credincioșilor. Mai sunt și alți sfinți cu viață și învățături cuvioase, pe care i-am prezentat cu ceva ani în urmă în *Patericul vremurilor noastre*, în care am amintit despre părinții de Dumnezeu luminați ai timpurilor noastre, care au plecat deja din lumea aceasta și se bucură „întru bucuria Domnului”, în lumea veșnică a dumnezeiescului har. Printre culmile acestea se numără și părintele Paisie, dat fiind că razele strălucirii sale duhovnicești, iubirea sa binefăcătoare s-au răspândit asupra întregii lumi ortodoxe și chiar mai departe. Nenumărați sunt cei ce-au avut parte de facerile sale de bine, în felurite chipuri, dar mai mulți sunt cei ce-l cheamă spre ajutor în ruga lor. Este cu adevărat un sfânt ocrotitor duhovnicesc nou, la măsura vremurilor noastre.

Nu vom intra în amănunte cu privire la această personalitate aparte a Bisericii noastre, există de altfel și alte cărți foarte importante, pentru cei interesați, precum cea a ieromonahului Isaac (Ed. Sihăstriei Sfântul Ioan Prodromul, Metamórfosi – Halkidikí, Sfântul Munte, 2004) și mai ales volumele sihăstriei Ioan Teologul Evangelistul, Sourotí (Thessalonic), care au fost, în sens propriu, creațiile părintelui Paisie. La sihăstria din urmă și-a aflat sfârșitul și a fost îngropat

alături de locașul închinat Sfântului Arsenie Capadocianul, compatriotul său, care l-a botezat și i-a dat numele, profetînd că într-o anume zi avea să ajungă monah. Recomandăm aceste volume (cu titlul general *Cuvintele Părintelui Paisie Aghioritul*), întrucât monahiile au consemnat cu râvnă discuțiile purtate cu el ca pe o adevărată călăuză și moștenire duhovnicești. Caietele și însemnările monahiilor au fost revăzute de el însuși, de-a lungul celor douăzeci și opt de ani cât a supravegheat, cercetat și îndrumat sihăstria, pentru ca astăzi să avem învățătura sa autentică. Sunt cele mai bune texte pe care le-am citit despre cuvios, și de aceea le recomand tuturor spre cercetare.

Vom adăuga în continuare cât mai succint cele mai importante date biografice ale Sfântului Paisie, folositoare pentru o mai bună cunoaștere a sa; și câteva pagini referitoare la învățăturile sale mereu de trebuință și actuale pentru toți, fiindcă adevărul Domnului „rămâne în veac”, adică aceste învățături sunt veșnice și mântuitoare pentru fiecare dintre noi. Vom prezenta, de asemenea, și câteva dintre profețiile sale însoțite de unele minuni ale părintelui care au fost mărturisite de cei ce-au avut parte de ele și care totodată îi adevăresc în felul lor sfințenia și marea putere a rugăciunii.